A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2023. november 23. *

„Előzetes döntéshozatal – 2011/95/EU irányelv – A menekült jogállás vagy a kiegészítő védelmi jogállás nyújtásának feltételeire vonatkozó szabályok – Belgiumban született, menekült kiskorú gyermekek apja – Az ezen irányelv 2. cikkének j) pontja szerinti »családtagnak« nem minősülő apa – Ezen apa által benyújtott, származékos nemzetközi védelem iránti kérelem – Elutasítás – A tagállamok azon kötelezettségének hiánya, hogy elismerjék az érintett személy e védelemhez való jogát, ha személyében nem felel meg a védelem feltételeinek – Az említett irányelv 23. cikkének (2) bekezdése – Alkalmazhatatlanság”

A C-374/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Conseil d’État (államtanács, Belgium) a Bírósághoz 2022. június 8-án érkezett, 2022. május 18-i határozatával terjesztett elő az

XXX

és

a **Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, F. Biltgen, N. Wahl, J. Passer (előadó) és M. L. Arastey Sahún bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– XXX képviseletében S. Janssens avocate,

– a belga kormány képviseletében M. Jacobs, C. Pochet és M. Van Regemorter, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: francia.

– az Európai Bizottság képviseletében A. Azéma és J. Hottiaux, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2023. április 20-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 337., 9. o.; helyesbítések: HL 2017. L 167., 58. o.; HL 2019. L 19., 20. o.) 2. cikke j) pontjának és 23. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Belgiumban lakóhellyel rendelkező guineai állampolgár XXX és a Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (menekültekkel és hontalanokkal foglalkozó általános biztos, Belgium) között ez utóbbinak az XXX által e tagállamban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet elutasító határozata tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

3 A 2011/95 irányelv (18), (19) és (38) preambulumbekezdése kimondja:

„(18) Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamoknak figyelembe kell venniük »a gyermek mindenek felett álló érdekét«, összhangban az Egyesült Nemzetek […] gyermek jogairól szóló [az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1989. november 20-án New Yorkban elfogadott, és 1990. szeptember 2-án hatályba lépett] egyezményével [(Recueil des traités des Nations unies, 1577. kötet, 3. o.; kihirdette: az 1989. évi LXIV. törvény)]. A mindenekfelett álló érdekének vizsgálatakor a tagállamoknak megfelelően tekintetbe kell venniük különösen a család egységének elvét, a kiskorú jólétét és szociális fejlődését, a személyi biztonságát érintő megfontolásokat, valamint a kiskorú véleményét életkorának és érettségi fokának megfelelően.

(19) Ki kell terjeszteni a családtag fogalmát, figyelembe véve az eltartotti viszony különféle sajátos körülményeit, valamint a gyermek mindenek felett álló érdekének szentelendő külön figyelmet.

[…]

(38) Az ezen irányelvben foglalt jogosultságokról történő döntéshozatal során a tagállamoknak kellő figyelemmel kell lenniük a gyermek mindenek felett álló érdekére és azon közeli hozzátartozók nemzetközi védelemben részesülő személytől való egyedi függőségi helyzetére, akik már a tagállamban tartózkodnak, és nem családtagjai a nemzetközi védelemben részesülő személynek. Kivételes körülmények fennállása esetén, ha a nemzetközi védelemben részesülő személy közeli hozzátartozója házas kiskorú, akit azonban nem kísér házastársa, a tagállamok tekinthetik úgy, hogy a kiskorú mindenek felett álló érdekei ahhoz fűződnek, hogy az eredeti családjával maradjon.”

4 Ezen irányelv „Fogalommeghatározások” címet viselő 2. cikke a következőket mondja ki:

„Ezen irányelv alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározások alkalmazandók:

[…]

j) »családtag«: a nemzetközi védelemben részesülő személy alábbi olyan családtagjai, akik a nemzetközi védelem iránti kérelemmel összefüggésben a kérdéses tagállamban tartózkodnak, amennyiben a családi kötelék már a származási országban is fennállt:

– a nemzetközi védelemben részesülő személy házastársa vagy nőtlen/hajadon élettársa, amennyiben az érintett tagállam harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó jogszabályai vagy gyakorlata az élettársakat a házaspárokhoz hasonló módon kezeli,

– az első franciabekezdésben említett párok, valamint a nemzetközi védelemben részesülő személy kiskorú, nem házas gyermekei, függetlenül attól, hogy házasságban vagy házasságon kívül születtek, vagy nemzeti jogszabályok értelmében örökbe fogadták őket,

– amennyiben a nemzetközi védelemben részesülő személy kiskorú és nem házas, az apja, az anyja vagy az érte jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata alapján felelős egyéb felnőtt”.

5 Az említett irányelvnek a „Kedvezőbb elbírálás elve” című 3. cikke kimondja:

„A tagállamok kedvezőbb szabályokat vezethetnek be, illetve tarthatnak fenn annak meghatározására, hogy ki minősül menekültnek, illetve kiegészítő védelemre jogosult személynek, valamint a nemzetközi védelem tartalmának meghatározására, amennyiben e vonatkozó szabályok összeegyeztethetők ezen irányelvvel.”

6 Az említett irányelvnek „A család egységének fenntartása” című 23. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják a család egységének fenntarthatóságát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személy azon családtagjai, akik személyükben nem jogosultak ilyen védelemre, a nemzeti eljárásokkal összhangban igényelhessék a 24–35. cikkben említett ellátásokat [helyesen: előnyöket], amennyiben mindez összeegyeztethető a családtag személyes jogállásával.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazható, amennyiben a családtagot a III. és V. fejezet alapján kizárták, vagy ki kell zárni a nemzetközi védelemből.

(4) Az (1) és (2) bekezdés ellenére, a tagállamok nemzetbiztonsági vagy közrendi okokból megtagadhatják, korlátozhatják vagy visszavonhatják az azokban említett ellátásokat [helyesen: előnyöket].

(5) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy e cikk azon egyéb közeli hozzátartozókra is alkalmazandó, akik a származási ország elhagyásának időpontjában a családdal együtt éltek, és akik ezen időpontban teljes mértékben vagy nagy részben a nemzetközi védelemben részesülő személy eltartottjai voltak.”

7 A 2011/95 irányelv 24–35. cikke felsorolja a tartózkodáshoz való joggal, a munkavállaláshoz való hozzáféréssel, az oktatáshoz való hozzáféréssel és a képesítések elismertetésére alkalmazott eljárásokhoz történő hozzáféréssel, a szociális védelemmel, az egészségügyi ellátással, a kísérő nélküli kiskorúakkal, a lakhatás elősegítésével, a tagállamon belüli mozgásszabadsággal, az integrációt elősegítő intézkedésekhez való hozzáféréssel és végül a hazatelepüléssel kapcsolatos előnyöket.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8 XXX guineai állampolgár, aki 2007-ben érkezett Belgiumba. Az első nemzetközi védelem iránti kérelmét elutasították, majd ezt követően 2010-ben és 2011-ben két másik kérelmet is benyújtott, amelyeket az illetékes belga hatóság vizsgálat nélkül elutasított.

9 2019. január 29-én benyújtott egy negyedik nemzetközi védelem iránti kérelmet. E kérelem alátámasztásaként jelezte, hogy két gyermek édesapja, akik 2016-ban és 2018-ban Belgiumban születtek, és akik ott – anyjukhoz hasonlóan – menekült jogállást kaptak.

10 Mivel e negyedik kérelmet mint elfogadhatatlant elutasították, XXX keresetet indított a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság, Belgium) előtt, amely azt 2020. április 17-i határozatával elutasította.

11 A kérdést előterjesztő bíróság, amelyhez e határozattal szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be, arra keresi a választ, hogy a 2011/95 irányelv XXX által hivatkozott 23. cikke alkalmazható-e ez utóbbi helyzetére, mivel ezen irányelv 2. cikkének j) pontjából kitűnik, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személy említett irányelv családtagjai annyiban tartoznak az említett irányelv hatálya alá, „amennyiben a családi kötelék már a származási országban is fennállt”, és mivel az XXX által szolgáltatott magyarázatokból kitűnik, hogy családját nem a származási országban, hanem Belgiumban alapították. Ez a tárgya az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első és második kérdésnek.

12 A 2011/95 irányelv 23. cikkének alkalmazhatósága esetén a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy az alapeljárás felperese azt állítja, hogy a belga jogba való hatékony átültetés hiányában ezen irányelv 23. cikke közvetlen hatállyal bír, ami a Belga Királyság azon kötelezettségét vonja maga után, hogy nemzetközi védelmet biztosítson számára. Jóllehet kétségei vannak ezen állítás megalapozottságát illetően, mivel e 23. cikk csak az ezen irányelv 24–35. cikkében hivatkozott előnyök nyújtását említi, és mivel ezek nyújtása legfeljebb az említett 23. cikk esetleges közvetlen hatályából eredhet, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy mivel a jelen ügyben végső fokon kell határozatot hoznia, e tekintetben köteles kérdést intézni a Bírósághoz. E megfontolások arra késztetik a kérdést előterjesztő bíróságot, hogy előzetes döntéshozatal céljából harmadik és negyedik kérdést terjesszen elő. E bíróság egyébiránt jelzi, hogy célszerűnek tűnik egy ötödik kérdést is intéznie a Bírósághoz, amelynek megfogalmazását az alapeljárás felperese javasolta számára.

13 Bár itt is kétségei merülnek fel az alapeljárás felperese azon érvének megalapozottságát illetően, amely szerint a gyermek mindenek felett álló érdeke és a családi élet tiszteletben tartása azt jelenti, hogy ezen irányelv 23. cikke értelmében nemzetközi védelmet kell biztosítani a Belgiumban menekültnek elismert és ott született gyermekek apjának még akkor is, ha ez az apa nem felel meg az e védelem megszerzéséhez szükséges feltételeknek, mivel úgy tűnik, hogy ezeket a kihívásokat a tartózkodási engedély megadása is biztosíthatja, mely lehetővé tenné az említett

anya számára, hogy Belgiumban jogszerűen élhessen, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy e tekintetben is köteles kérdést intézni a Bírósághoz, figyelemmel arra, hogy végső fokon jár el. E körülmények között e bíróság úgy határozott, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmében egy hatodik kérdést is intéz a Bírósághoz, amelynek megfogalmazását szintén az alapeljárás felperese javasolta

14 E körülmények között a Conseil d'État (államtanács, Belgium) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [2011/95 irányelv] 2. cikkének j) pontját és 23. cikkét, hogy azok alkalmazandók a Belgiumban született és ott menekültként elismert két gyermek apjára annak ellenére, hogy a fent hivatkozott 2. cikk j) pontja pontosítja, hogy a 2011/95 irányelv akkor vonatkozik a nemzetközi védelemben részesülő személy családtagjaira »amennyiben a családi kötelék már a származási országban is fennállt«?

2) A[z alapeljárás felperese] által a tárgyaláson hivatkozott azon körülmény, hogy a gyermekei tőle függő eltartotti helyzete, valamint a gyermekei mindenek felett álló érdeke álláspontja szerint azt követeli meg, hogy nemzetközi védelemben részesüljön, a 2011/95 irányelv (18), (19) és (38) preambulumbekezdésére tekintettel azt vonja-e maga után, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személy családtagjainak a 2011/95 irányelvben említett fogalmát ki kell terjeszteni a nem a származási országban alapított családra?

3) Ha az első két kérdésre igenlő választ kell adni, akkor közvetlen hatállyal rendelkezhet-e a 2011/95 irányelv 23. cikke, amelyet abban a tekintetben nem ültettek át a belga jogba, hogy az a Belgiumban menekültként elismert és ott született gyermekek apja számára tartózkodási engedély vagy nemzetközi védelem megadását biztosítsa?

4) Amennyiben igen, a 2011/95 irányelv 23. cikke – átültetés hiányában – a Belgiumban menekültként elismert és ott született gyermekek apját feljogosítja-e a[z ezen irányelv] 24–35. cikk[é]ben említett előnyök, így a tartózkodási engedély megszerzésére, amely lehetővé tenné számára, hogy jogszerűen élhessen Belgiumban a családjával, vagy a nemzetközi védelem megadására, még akkor is, ha maga az apa személyében nem felel meg a nemzetközi védelem megszerzéséhez szükséges feltételeknek?

5) [A 2011/95] irányelvnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 7., 18. és 24. cikkével, valamint az [ezen] irányelv (18), (19) és (38) preambulumbekezdésével együttesen értelmezett 23. cikkének hatékony érvényesülése megköveteli-e, hogy az a tagállam, amely nem úgy alakította a nemzeti jogát, hogy az ilyen jogállású személynek [az említett irányelv 2. cikkének j) pontja értelmében vett családtagjai, illetve azon családtagjai, akikkel az eltartotti viszony egyénileg fennáll] – amennyiben személyükben nem teljesítik ugyanezen jogállás megadásának feltételeit – igényt formálhassanak bizonyos előnyökre, elismerje a származékos menekült jogálláshoz való jogot e családtagok számára, hogy a családi egység fenntartása érdekében igényelhessék ezeket az előnyöket?

6) A [2011/95] irányelvnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 7., 18. és 24. cikkével, valamint az [ezen] irányelv (18), (19) és (38) preambulumbekezdésével együttesen értelmezett 23. cikke arra kötelezi-e azon tagállamot, amely nem úgy alakította a nemzeti jogát, hogy a menekültként elismert személy szülei élhessenek az [ezen] irányelv 24–35. cikkében felsorolt

előnyökkel, hogy részükre származékos nemzetközi védelmi jogállást biztosítson annak érdekében, hogy elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekét vegyék figyelembe és hogy biztosítsák e gyermek menekült jogállásának hatékonyságát?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

15 Amint az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén az előbbi az utóbbiak számára az uniós jog olyan értelmezését nyújtja, amely szükséges az előttük folyamatban lévő ügyek eldöntéséhez. Az előzetes döntéshozatalra utalás indoka nem az általános vagy hipotetikus kérdésekről való véleménynyilvánítás, hanem az adott jogvita tényleges megoldásának szükségessége. Amint az magából az EUMSZ 267. cikk szövegéből kitűnik, a kért előzetes döntésnek „szükségesnek” kell lennie a kérdést előterjesztő bíróság által az előtte folyamatban lévő ügyben kialakítandó „ítélete meghozatalához” (2020. március 26-i Miasto Łowicz és Prokurator Generalny ítélet, C-558/18 és C-563/18, EU:C:2020:234, 43–45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

16 A Bíróság így több alkalommal emlékeztetett arra, hogy az EUMSZ 267. cikk szövegéből és rendszeréből is kitűnik, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás egyik előfeltétele a nemzeti bíróság előtt ténylegesen folyamatban lévő jogvita, amelynek keretében a nemzeti bíróságnak az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéletet tekintetbe vevő határozatot kell hoznia (2020. március 26-i Miasto Łowicz és Prokurator Generalny ítélet, C-558/18 és C-563/18, EU:C:2020:234, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

17 Márpedig az előzetes döntéshozatalra utaló határozat megállapításaiból és a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy az alapügyben a kérdést előterjesztő bírósághoz olyan határozattal kapcsolatos keresetet nyújtottak be, amelyben az alapeljárás felperesétől megtagadták az általa kért nemzetközi védelem biztosítását. Ezzel szemben e határozatból és ezen iratokból egyáltalán nem tűnik ki, hogy e felperes konkrétan a 2011/95 irányelv 24–35. cikkében felsorolt egy vagy több előnnyel kívánt volna élni, amelyekre ezen irányelv 23. cikkének (2) bekezdése utal, sem pedig az, hogy az alapügyben szóban forgó határozat az ilyen előnyök megtagadására vonatkozna.

18 Ahelyett ugyanis, hogy az alapeljárás felperese konkrétan a 2011/95 irányelv 24–35. cikkében ily módon felsorolt előnyök valamelyikének biztosítását kérné azon nemzeti hatóságtól, amely az adott előny biztosíthatja számára vagy azt tőle megtagadhatja, majd ezt követően az illetékes nemzeti bíróságok előtt vitatná az esetleges megtagadást, kifejtve azokat az okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy a 2011/95 irányelv, és különösen annak 23. cikke alapján az érintett előnyben vagy előnyökben részesülhetne, az alapeljárás felperese a nemzetközi védelem iránti kérelem előterjesztése mellett döntött, azt állítva, hogy e kedvezmény az egyetlen, amely orvosolhatja e 23. cikk nemzeti jogba való megfelelő átültetésének állítólagos hiányát.

19 Márpedig meg kell állapítani, hogy – amint azt lényegében a Conseil du contentieux des étrangers (külföldiekkel kapcsolatos jogi ügyekben eljáró bíróság) a kérdést előterjesztő bíróság előtt vitatott, 2020. április 17-i határozatában helyesen állapította meg – függetlenül attól, hogy az alapeljárás felperese, akinek a családját nem a származási országban alapították, adott esetben és a 2011/95 irányelv 2. cikkének j) pontjával összefüggésben értelmezett 23. cikke (2) bekezdésének szövege ellenére jogosult-e ezen 23. cikk alapján előnyökre, illetve hogy ez utóbbi rendelkezést

megfelelően ültették-e át a nemzeti jogba, az érintett semmi esetre sem részesülhet nemzetközi védelemben, mivel személyében nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyektől az uniós jog az ilyen védelem nyújtását függővé teszi.

20 A Bíróság ugyanis kimondta, hogy a 2011/95 irányelv nem írja elő a menekült jogállásnak vagy a kiegészítő védelmi jogállásnak azon személy családtagjaira való származékos kiterjesztését, akinek e jogállását elismerték, és akinek a családtagjai személyükben nem felelnek meg az e jogállás elismeréséhez szükséges feltételeknek. E tekintetben ezen irányelv 23. cikkéből az következik, hogy az irányelv annak előírására szorítkozik, hogy a tagállamok nemzeti jogszabályaikat olyan módon alakítsák ki, hogy az ilyen családtagok, a nemzeti eljárásokkal összhangban, és amennyiben az e családtagok személyes jogállásával összeegyeztethető, bizonyos, a család egységének fenntartását célzó előnyökben részesüljenek, amelyek többek között magukban foglalják a tartózkodási engedély kiállítását, a munkavállaláshoz és az oktatáshoz való hozzáférést (2018. október 4-i Ahmedbekova ítélet, C-652/16, EU:C:2018:801, 68. pont; 2021. november 9-i Bundesrepublik Deutschland [A család egységének fenntartása] ítélet, C-91/20, EU:C:2021:898, 36. pont).

21 Kétségtelen, hogy az uniós joggal nem ellentétes, ha valamely tagállam a 2011/95 irányelv 3. cikkében említett kedvezőbb nemzeti rendelkezések alapján a család egységének fenntartása céljából származékos jelleggel menekült jogállást biztosít az ilyen védelemben részesülő személy „családtagjai” számára, feltéve azonban, hogy ez összeegyeztethető ezen irányelvvel.

22 Ez azonban továbbra is csak lehetőség a tagállamok számára, amellyel – amint az az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből és a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik – a belga jogalkotó nem élt a nemzetközi védelemben részesülő személy azon családtagjaival szemben, akik személyükben nem felelnek meg az e védelem megadására vonatkozó feltételeknek.

23 Végezetül a jelen ítélet 12. és 13. pontjából kitűnik, hogy magának a kérdést előterjesztő bíróságnak is kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az alapügyben hivatkozotthoz hasonló, nemzetközi védelemhez való jog alapítható-e a 2011/95 irányelv 23. cikkére, azonban mivel a jelen ügyben végső fokon kell határoznia, úgy ítélte meg, hogy e tekintetben köteles kérdést intézni a Bírósághoz.

24 E körülmények között, és figyelembe véve a jelen ítélet 15. és 16. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatot, valamint az alapeljárásnak az ezen ítélet 17. és 18. pontjában pontosított tárgyát, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre csak annyiban kell válaszolni, amennyiben e kérdések annak meghatározására irányulnak, hogy az alapeljárás felpereséhez hasonló helyzetben lévő személy jogosult-e nemzetközi védelemre, mivel az előzetes döntéshozatal iránti kérelem ezt meghaladó részében elfogadhatatlan.

25 A fentiek összességére, és különösen a jelen ítélet 20–22. pontjában felidézett tényezőkre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2011/95 irányelv 23. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy elismerjék az adott tagállamban menekült jogállással rendelkező gyermek szülőjének a nemzetközi védelemhez való jogát e tagállamban.

A költségekről

26 Mivel ez az eljárás az alapeljárásokban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 23. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

az nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy elismerjék az adott tagállamban menekült jogállással rendelkező gyermek szülőjének a nemzetközi védelemhez való jogát e tagállamban.

Aláírások